

Fiskere i Danmark, som søge dertil, kunne have saa stor Fordel af Havnen som muligt. Det er altsaa egentlig et Spørgsmaal, som er temmelig betydeligt for Fiskerne paa Østkysten af Jylland og for Fiskerne paa en Del af Øerne.

Man har saa igen, efter at man har faaet Afslag fra Regeringen i September 1902, søgt at faa de 15,000 Kr., og her har Regeringen nu vist sig velvillig. Ministeren har afholdt Samraad, og der er gode Udsigter til, at man faar de 15,000 Kr. til Havnen. Men saa har Regeringen stillet Forslag om Garanti, og derfor er Fiskeriforeningen især bleven bange. Formanden har skrevet til mig for at lade mig vide, at hvis det virkelig var Meningen, at der skulde stilles Garanti, mente man, at det vilde være det samme som at give Forslaget Gift. Jeg tror nu ikke, det er helt saa slemt, men jeg vil dog tillade mig at spørge den ærede Minister for offentlige Arbejder, hvad der egentlig forstaas ved Garanti, om der f. Eks. skal garanteres af Kommunen eller Amtet, hvem man kan faa til det, for den Skade, der kan komme f. Eks. ved Storm, Tilanding eller Is, for hvis de skulle det, kunne vi ikke skaffe den Garanti, og saa faa de ikke de Fordele, som den højt-ærede Minister vistnok gerne vil unde dem. Derfor vil jeg tillade mig at stille dette Spørgsmaal og haaber, at den højt-ærede Minister vil sige, at det ikke er Meningen. Er det ikke det, ser jeg noget lysere paa Forholdene. Foreløbig takker jeg, fordi man har taget Spørgsmaalet op. Jeg haaber, man skal gaa saa vidt, at man virkelig støtter Fiskerne ikke blot i Hou, men paa en stor Del af Østkysten af Jylland og af Øerne med.

Sandbæk: I forrige Rigsdagssamling blev der paa Tillægsbevillingsloven bevilget et Beløb af 250,000 Kr. til Istand-sættelse af Høfderne ved søndre Limfjordstange. Det blev bevilget som første Bidrag, idet man gik ud fra, at der vilde medgaa 750,000 Kr. til Høfdernes Istand-sættelse. Jeg havde ventet, at et lignende Bidrag havde været opført paa Finansloven i Aar, men jeg er bleven skuffet. Paa Finansloven var der ikke opført noget Beløb, nu til 2den Behandling er der det heller ikke, og paa Tillægsbevillingsloven findes heller ikke opført noget. I de Anmærkninger, som ledsage Finanslovsforslaget, findes under § 26, II, B., 5 en lille Bemærkning, som lyder saaledes: „Angaaende ekstraordinære Arbejder ved

Høfderne paa den søndre Limfjordstange, hvortil der ved Tillægsbevillingsloven for Finansaaret 1901—02 som 1. Bidrag blev bevilget 250,000 Kr., forbeholder man sig at stille nærmere Forslag.“ Der har den ærede Minister altsaa bebudet nærmere Forslag. Men da jeg ikke har set Forslaget endnu, kan jeg ikke godt lade være at efterlyse det. Jeg har tænkt over, hvad Grunden kan have været til, at Forslaget ikke er stillet, og jeg har tænkt, det kunde muligvis hidrøre fra Uvillie hos Finansudvalget. Men det kan jeg ikke antage, thi under de Forhandlinger, der førtes angaaende den Sag paa Tillægsbevillingsloven i Fjor, udtalte Ordføreren, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen), at hvis Ministeriet for offentlige Arbejder skulde komme til det Resultat, at det vilde være ønskeligt at overskride den Sum af 250,000 Kr., som Ministeren ønskede til sin Raadighed, vilde Rigsdagen temmelig sikkert bevilge Indemnitet derfor. Altsaa, han troede, Finansudvalget vilde stille Ministeren skadesløs, hvis han skulde ønske at overskride Beløbet. Da Finansudvalget altsaa stillede sig endog særdeles velvilligt til Bevillingen, har jeg spurgt mig selv: Hvad er Grunden til, at det andet Bidrag ikke er foreslaaet, hverken paa Finansloven eller Tillægsbevillingsloven? Og jeg har tænkt mig, at Ministeren vilde afvente Vinterstormen for muligvis at gøre Brug af Finansudvalgets Tilbud om at faa bevilget et større Beløb end de 250,000 Kr. som andet Bidrag. Det kan være, det er Grunden, men jeg skal ikke udtale mig om det. Jeg har imidlertid følt mig forpligtet til at efterlyse denne Bevilling til Istandsættelse af Høfderne paa den søndre Limfjordstange. Og jeg vil bede den ærede Minister om at svare. Stormen, som vi havde i Juledagene, har gjort adskillige Ulykker, men det er glædeligt, at Høfderne ved denne Storm kun have lidt ganske ubetydeligt. Den Skade, som de have lidt ved Stormen, anslaaes til en 5,000 Kr., og det kan kun kaldes ubetydeligt efter en saadan Storm, som der maaske ikke er kendt Mage til i Mands Minde.

Derimod har Stormen gjort anden Skade i min Valgkreds, som jeg gerne vil sige et Par Ord om. Der findes paa § 26, II, B. 17 en Bevilling til Opførelse af et Dige ved Fjaltring til Beskyttelse mod Vesterhavet. Denne Bevilling vil vist neppe være tilstrækkelig, thi Havet er gaaet over den Dæmning, som er Syd for